



TEMA BROJA
40 Profesionalni

Profici i epidemije

Ovomjesečna tema broja je, moram iskreno priznati, malo nejasna, već od samog naziva. Profesionalna virtualizacija - možete se zapitati: zar postoji neka virtualizacija koja nije profesionalna? Riječ sigurno nije o tehnologiji kojom će se netko baviti na kućnom računalu. U stvari, kad razmislim, možda i hoće; i tu ima nekih prednosti. Međutim, kako je Mreža po samoj definiciji "časopis za IT profesionalce", jasno je da se i kod virtualizacije bavimo profesionalnim rješenjima. Ono zbog čega smo "profesionalna" stavili u naziv teme jest što obično pišemo o besplatnim ili *open source* rješenjima za virtualizaciju. Ovaj put htjeli smo se pozabaviti nešto težom kategorijom, mada je po pitanju cijene situacija i dalje dosta nejasna - dakle, ne čini samo nužnost plaćanja neko rješenje profesionalnim, što uostalom vrijedi odavno i u raznim drugim segmentima ljudske djelatnosti.

I podjela teme na segmente pomalo je neuobičajena. Umjesto sustavne podjele tipa uvod, pregled proizvoda, zaključak, i eventualno nekakav praktični dio, ovu temu možete shvatiti na način da smo dali riječ dvojici stručnjaka za virtualizaciju, pa neka vam svaki kaže ono što ima. Najveći dio teme napisao je Ivan Voras, čovjek kojem su serveri, operacijski sustavi za njih te rješenja za virtualizaciju u malom prstu, a po naravi je tih, introvertan, vrlo sustavan i metodičan tip koji voli *benchmarke*. Zapravo, kod redovitih testiranja serverskog hardvera, što uglavnom radi Ivan, najviše mu smeta nedostatak *benchmarkiranja*. (Zašto na serverima ne vrtimo *benchmarke*, posebna je priča, o kojoj ne bih sad.)

Nakon što vam Voras ispriča sve što mu je na duši, dolazi materijal Dragana Jelčića, koji je i kao autor i kao administrator sasvim drugačiji profil. Golema količina praktičnog iskustva, no nesklon pisanju, a još manje metodičnom testiranju, Dragan je više tip koji će vam svašta reći, ali "uz kavu ili čevape", kada je pravo vrelo infomacija o svim aspektima života s računalnim mrežama

i sustavima. Moj osobni problem kao urednika jest natjerati te "stručnjake uz kavu", među kojima je Dragan vjerojatno najteži slučaj, da svoja znanja pretoče u tekst. Kada to uspijem, i kada je rezultat koristan tekst kao u ovoj temi broja, posebno mi je drago, čak i ako koncepcijski odudara od prvog Vorasovog dijela teme.

Uz dva neprikosnovena tehnološka gura na temi je, iz poslovnog kuta, surađivao i Nenad Zlatović. Suradivao je koliko je mogao jer su na pitanja oko poslovanja, zarade i broja prodanih primjeraka, hrvatski menadžeri izrazili neskloni odgovarati. I ovo je tema za neku zasebnu jadicovku, ali nećemo sad...

Ovaj se broj radi usred jesenske poplave konferencija, sajмова i predstavljanja. Kako znate preteći Mrežu i ove uvodnike, imamo dvije takve epidemije godišnje - u proljeće i jesen, s tim da je teško ocijeniti koja je jača. Ove godine obje epidemije dolaze u slabijem izdanju - kriza se osjeti, a tvrtke su, što je shvatljivo, prvo sklone rezati troškove za skupove, prezentacije, konferencije i putovanja. Štoviše, kriza je ove jeseni i gora nego na proljeće, barem kod nas u Hrvatskoj. S druge ili treće strane - nećija se jakost i opstojnost najbolje demonstrira time što ni u vrijeme krize neće odustati od svojih redovnih skupova.

HrOUG je tako ove godine bio u najskromnijem izdanju u kojem ga pamtim, mada i dalje odličan i jak i u stručnim i u zabavnim sadržajima. Na brojkama se to ni ne osjeti toliko - službeno je bilo preko 400 sudionika, a lani ih je, ako se ne varam, bilo petstotinjak. Fora je, međutim, što sve više sudionika ovakvih konferencija ne dolazi u punom trajanju skupa, već samo na dan ili dva, a nisu rijetki i posjeti tipa ujutro dolje, navečer nazad, čime se uštedi na spavanju.

Uvidjet ćemo kakva će biti naredna godina u segmentu sajмова, prezentacija i konferencija. Hoće li neki skupovi zasvijek zamrjeti, privremeno nestati ili čak ojačati?